Ankenævnet *for* Forsikring

Den 9. september 2026 blev i sag nr. 105967:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Amerika Plads 15
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har familieforsikring. I klageskema af 28/4 2026 har klageren bl.a. anført:

> "Jeg har taget toget fra Københavns Hovedbanegård lørdag kl.02:27 mod [by, hvor klageren bor] hvor jeg bor. Jeg falder i søvn i toget og kører tilbage mod København fra [by, hvor klageren bor] og vågner ved [station i Københavnsområdet] hvorfra jeg tager en taxa hjem til [by, hvor klageren bor]. Jeg har i sovende tilstand bemærket nogen pille ved mit venstre håndled + konstateret at mit ur er væk i den forbindelse - Nævnt i afslaget som jeg troede jeg stadigvæk var i [forlystelsessted i København]. På dette konkrete tidspunkt var jeg ikke klar over at jeg var faldet i søvn i toget - Ej heller hvor jeg befandt mig. Jeg har aldrig taget et tog hjem til [by, hvor klageren bor] og vågner op på en station jeg ikke engang var bekendt med eksisterede.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Erstatning for tyveriet i toget"

Selskabet har den 21/5 2026 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

> "**Sagsfremstilling**
> Klager anmeldte den 25. januar 2026 online, at hans ur var blevet stjålet efter, at han var faldet i søvn i toget. Han havde taget S-toget den 24. januar kl. 02.27 fra København H i retning mod [by, hvor klageren bor]. Han faldt i søvn og kørte til [by, hvor klageren bor] og tilbage igen. Da han vågnede, stod han af på [station i Københavnsområdet], hvorfra han tog en taxa hjem.
>
> En skadebehandler kontaktede den 28. januar 2026 Klager telefonisk for at få flere oplysninger om hændelsesforløbet. Skadebehandleren har ved samtalen noteret følgende:
> ”*Medlem er til fest i* [forlystelsessted i København]
> */ Der er blevet taget et billede af medlem, hvor han fortsat har sit ur på 23.36*
> */ Medlem går til hovedbanegården og tager et tog mod [by, hvor klageren bor] klokken 02.27*

/ Han falder i søvn kort tid efter han stiger ind i toget
/ Medlem er iført et gråt jakkesæt og en blå vinterjakke
/ Medlem bor selv i [by, hvor klageren bor] og skulle derfor til endestationen
/ Dog vågner han ikke i [by, hvor klageren bor], hvor toget ellers endte omkring 03.06
/ Han tager derfor toget tilbage til, hvor han kom fra mod byen og vågner ved … og står endeligt af på [station i Københavnsområdet] *omkring 3.50*
/ Han mindes, at han fornemmer nogen omkring ham i løbet af turen, men det er uvist hvornår
/ Han siger, at han i hans søvn mærker på sit håndled og fornemmer, at det mangler, men gjorde ikke yderligere ved det - medlem siger selv, at han her i sin fuldskab stadig følte/drømte, at han var på [forlystelsessted i København]
/ Da han ankommer til [station i Københavnsområdet] *står han af og tager en taxa hjem*
/ Det går først rigtigt op for medlem, at hans ur mangler om morgen, da han vågner derhjemme - hans første tanker var, at uret var glemt på [forlystelsessted i København]
/ Jeg spørger medlem ind til, hvornår han sidst erindrer, at han har sit ur på og hvor længe går der før han opdager, at det mangler
/ Han siger, at en kollega som sagt har et billede af ham 23.36, hvor han har det på, men efterfølgende kan han ikke sige, hvornår han sidst bemærkede, at han havde uret
/ Det vil sige, at der er et større tidsrum fra 23.36, hvor han sidst har uret til da han vågner derhjemme flere timer senere og kan konstatere at det er væk
/ Han mindes, at nogen har rørt ved ham i toget imens han lå og sov, men selv fra han sidst erindrer, at han har uret på i [forlystelsessted i København] *til, at han skulle mindes, at nogen havde rørt ved ham - her går der minimum 3 timer*"

Dækning blev herefter afvist (telefonisk), da det ikke var sandsynliggjort, at der var sket et tyveri – eller en anden begivenhed, som var omfattet af indboforsikringen.
Klager fremsendte den 22. marts 2026 en indsigelse, hvor han oplyste, at det desværre ikke havde været muligt at indhente overvågningsmateriale fra toget pga. it-problemer hos DSB.
Afslaget på dækning blev fastholdt den 26. marts 2026.

Klager fremsendte den 1. april 2026 en klage til den Klageansvarlige. Denne henvendelse blev besvaret den 7. april 2026, hvor afslaget på dækning igen blev fastholdt.

Herefter er sagen indbragt for nævnet.

Vores vurdering af sagen
Foranlediget af ankenævnsklagen har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder imidlertid ikke grundlag for at ændre vores vurdering af sagen. Vi fastholder derfor, at vi ikke kan yde dækning for Klagers ur.

Det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at det er Klager, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav. Ligeledes følger det af vilkårenes afsnit 1.D, at "*For at få erstatning må sikrede kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at der er sket en skade, der er dækket af forsikringen*". Beviskravet kan skærpes ved tyveri mere værdifulde genstande.

Det fremgår af oplysningerne fra Klager, at det sidste tidspunkt, hvor det er sikkert, at han havde uret, var den 23. januar 2026 kl. 23.36, hvor en kollega tog et billede af ham. Hvad der er sket herfra, og til han tager et tog den 24. januar kl. 02.27 og videre frem til næste morgen, hvor Klager konstaterer, at uret er væk, er uvist.

Klager har den 28. januar 2026 oplyst til skadebehandleren, at han mærkede, at nogen var omkring ham i toget, og at han undervejs havde mærket, at uret manglede på hans arm. I klageskemaet til nævnet har Klager anført, at han i sovende tilstand bemærkede nogen pille ved hans håndled og i den forbindelse konstaterede, at uret var væk.

Det er efter vores opfattelse normalt, at der befinder sig mennesker i nærheden af en, når man opholder sig i et S-tog i et længere tidsrum. Det kan være andre passagerer, der har siddet overfor eller ved siden af en. Klagers oplysning i klageskemaet, om at han i søvne bemærkede, at nogen pillede ved hans håndled og i den forbindelse konstaterede, at uret var væk, kan ikke genfindes i sagens oprindelige notater og fremstår som en efterrationalisering. Af de første tidsnære oplysninger fremgår det blot, at Klager havde registreret mennesker omkring ham på togturen, og at han undervejs på turen mærkede på håndleddet, og at han troede, at han stadig var i [forlystelsessted i København]. Ligeså er det noteret, at hans første tanke var, at han havde glemt uret i [forlystelsessted i København].

Der er efter vores opfattelse en betydelig usikkerhed om, hvornår og hvordan Klager har mistet sit ur. Fra klager med sikkerhed har haft sit ur, til han tager S-toget går der ca. 3 timer. I den periode har han opholdt sig i [forlystelsessted i København] uden nærmere at kunne redegøre for hændelsesforløbet. Det må formodes, at der i [forlystelsessted i København] har været mange mennesker, hvor man både ved bar og på dansegulv står tæt, og uret kan i den forbindelse have hængt fast i noget eller nogen og derved været faldet af. Ligeså kan Klager selv have taget uret af.

Herefter befinder Klager sig i toget i knap 1 ½ time. Det fremgår ikke nærmere, hvornår i løbet af togturen, at Klager skulle have mærket, at nogen var omkring ham, eller hvornår han bemærkede, at uret manglede.

Vi kan selvsagt ikke udelukke, at Klager har været udsat for et tyveri – enten i toget eller på et andet tidspunkt i løbet af aftenen. Der består dog så meget usikkerhed om, både hvornår og hvordan uret er bortkommet, at vi mener, at Klager ikke har løftet sin bevisbyrde for, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Dette også henset til, at forsikringen direkte undtager dækning for genstande, der er glemte, tabte eller forlagte.

Vi vil gerne understrege, at det ikke er et krav for dækning, at der skal kunne fremlægges overvågningsmateriale for at opnå dækning. Vurderingen af sagen er sket på baggrund af de samlede omstændigheder samt på baggrund af ankenævnspraksis på området.

Det er vores vurdering, at afgørelsen er i overensstemmelse med ankenævnspraksis på området. Vi henviser i denne forbindelse til de i sagen tidligere nævnte kendelser 79695, 90059, 98963, 102052 samt 98839. Fælles for disse kendelser og nærværende sag er, at ure er bortkommet i løbet af større tidsrum, hvor det ikke har været muligt fastslå nærmere, hvornår eller hvordan dette er sket. Nævnet har i de nævnte kendelser ikke fundet det bevist, at der var indtrådt dækningsberettigende forsikringsbegivenheder.

På baggrund af ovenstående fastholdes afslaget på dækning for uret."

4. 105967

Klageren har i mail af 29/5 2026 til nævnet bl.a. anført:

> "Det er ikke korrekt som LB noterer, at jeg efter jeg vågner derhjemme først tror at jeg har "glemt" mit ur i [forlystelsessted i København] - Det er efter jeg i toget (i søvne) konstaterer mit ur er væk efter nogen har pillet ved mit håndled - Som jeg har noteret til jer, er jeg her IKKE klar over at jeg befinder mig i et tog i sovende tilstand. Jeg er af LB blevet spurgt hvornår jeg sidst har kigget på klokken på mit ur i løbet af aftenen, og til det har jeg været ærlig - Det kan jeg ikke mindes, men hertil har jeg været velvidende omkring at jeg har haft mit ur ellers."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor.

Klageren har i udateret mail til selskabet forud for indbringelsen af klagen for nævnet bl.a. anført:

> "Jeg henviser til vores telefonsamtale, hvor jeg blev meddelt et mundtligt afslag på dækning af tyveriet af mit Rolex-ur (værdi 74.000 kr.) med den begrundelse, at tyveriet ikke anses for tilstrækkeligt påvist.
>
> Jeg skal hermed gøre formel indsigelse mod denne vurdering og anmode om, at sagen genoptages på baggrund af følgende nye dokumentation:
>
> **1. Objektiv hindring for yderligere bevisførelse** Jeg har i overensstemmelse med min tabsbegrænsningspligt og undersøgelsespligt rettet henvendelse til DSB for at få indsigt i videoovervågning jf. GDPR art. 15. Jeg vedhæfter hermed skriftlig bekræftelse fra DSB, der konstaterer, at overvågningsmaterialet fra den specifikke togtur er gået tabt som følge af tekniske it-problemer hos dem.
>
> Det skal understreges, at jeg har udtømt alle tænkelige muligheder for teknisk bevisførelse.
>
> At et eksternt selskabs it-svigt umuliggør videodokumentation, kan juridisk set ikke lægges mig til last eller medføre, at min bevisbyrde skærpes til et niveau, der er umuligt at løfte.
>
> **2. Sandsynliggørelse af hændelsesforløbet** Der foreligger en rettidig politianmeldelse, dokumentation for ejerskab (kvittering/certifikat) og et konsistent hændelsesforløb om simpelt tyveri i et offentligt transportmiddel. I overensstemmelse med dansk forsikringspraksis og kendelser fra Ankenævnet for Forsikring er dette tilstrækkelig sandsynliggørelse, når yderligere bevisførelse er objektivt umuliggjort.
>
> **3. Anmodning om skriftlig afgørelse** Såfremt LB Forsikring fastholder afslaget trods vedlagte dokumentation fra DSB, udbeder jeg mig en formel, skriftlig afgørelse. Denne skal indeholde en specifik juridisk begrundelse samt en fuldstændig vejledning i, hvordan jeg klager til Ankenævnet for Forsikring.
>
> Jeg ser frem til jeres bekræftelse på, at sagen nu behandles på ny."

Ankenævnet *for* Forsikring

5. 105967

6. 105967

Af klagerens mail til selskabets klageansvarlige af 1/4 2026 fremgår bl.a.:

> "Jeg skal hermed gøre formel indsigelse mod det mundtlige og nu skriftlige afslag på dækning af tyveriet af mit Rolex Submariner (…, værdi 74.000 kr.). Jeg anmoder om, at sagen genoptages og vurderes på ny af en klageansvarlig sagsbehandler baseret på nedenstående fysiske og juridiske kendsgerninger.
>
> **1. Sandsynliggørelse: Den fysiske umulighed i "bortkomst"**
> LB Forsikring har i afslaget indikeret, at hændelsen ikke er tilstrækkeligt påvist. Jeg ønsker i den forbindelse at fremhæve de fysiske realiteter omkring det stjålne objekt:
> • **Vægt og taktil mærkbarhed:** Et Rolex Submariner i stål har en egenvægt på ca. **160 gram**. Dette svarer til tyngden af en 3/4 pakke smør. Det er fysisk umuligt for et objekt af denne vægt at løsne sig og falde af et håndled, uden at bæreren mærker det øjeblikkeligt.
> • **Mekanisk sikring (Oysterlock):** Uret er udstyret med en dobbelt lukkemekanisme, der kræver to bevidste manuelle handlinger for at åbne (sikkerhedsbøjle samt selve spændet).
>
> Det faktum, at jeg mærkede "nogen røre ved mig" i søvne, er derfor den eneste logiske forklaring på, at uret kunne fjernes. Det kræver ekstern manipulation af lukkemekanismen, hvilket netop skaber den taktile fornemmelse, der delvist vækkede mig. At jeg konstaterer urets fravær umiddelbart efter at være kommet til fuld bevidsthed, tidsfæster og bekræfter tyveriet med sikkerhed.
> **2. Objektiv hindring for yderligere bevisførelse**
> Jeg har i overensstemmelse med min tabsbegrænsningspligt forsøgt at indhente videodokumentation fra DSB jf. GDPR art. 15. Jeg vedlægger skriftlig dokumentation fra DSB, der bekræfter, at videomaterialet fra den pågældende togtur er gået tabt grundet **tekniske it-fejl hos DSB**.
> Det strider mod almindelig retspraksis og god forsikringsskik, hvis min bevisbyrde skærpes til et niveau, der er umuligt at løfte, fordi en tredjepart (DSB) har svigtet deres tekniske lagring. Min konsistente forklaring, den rettidige politianmeldelse og dokumentationen for ejerskab bør i denne situation være tilstrækkelig sandsynliggørelse.
>
> **3. Krav om skriftlig afgørelse og genoptagelse**
> Jeg finder det stærkt kritisabelt, at LB Forsikring vælger at bruge en detaljeret og ærlig forklaring om en fysisk berøring i søvne som et argument *imod* dækning.
>
> Jeg anmoder om en skriftlig revurdering af sagen. Såfremt LB Forsikring fastholder afslaget, anmoder jeg om en detaljeret begrundelse for, hvordan selskabet mener, at et ur på 160 gram med dobbelt sikringsmekanisme kan forsvinde fra et håndled uden ekstern manipulation (tyveri)."

Af vilkårene for indboforsikringen fremgår det bl.a.:

> "4.Simpelt tyveri – generelt
> …
> 1. Forsikringen dækker disse skader:
> Forsikringen dækker:
> a. Tyveri uden for bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale
> …
> 2. Forsikringen dækker ikke disse skader:
> Forsikringen dækker ikke:
> a. Glemte, tabte eller forlagte ting".

Ankenævnet *for* Forsikring

7. 105967

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 25/1 2026, at hans ur, et Rolex Submariner i stål, til en værdi af 74.000 kr. dagen forinden var blevet stjålet efter, at han var faldet i søvn i toget. Han havde taget S-toget den 24/1 kl. 02.27 fra København H i retning mod [by, hvor klageren bor]. Han faldt i søvn og kørte til [by, hvor klageren bor] og tilbage igen. Da han vågnede, stod han af på [station i Københavnsområdet], hvorfra han tog en taxa hjem. Selskabet har afvist dækning under henvisning til, at klageren ikke har godtgjort, at uret er bortkommet ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Klageren har bl.a. anført, at uret har en egenvægt på ca. 160 gram, og at det er fysisk umuligt for et objekt af denne vægt at løsne sig og falde af et håndled, uden at bæreren mærker det øjeblikkeligt. Uret er udstyret med mekanisk sikring (Oysterlock), dvs. en dobbelt lukkemekanisme, der kræver to bevidste manuelle handlinger for at åbne (sikkerhedsbøjle samt selve spændet). Den omstændighed, at klageren mærkede, at nogen rørte ved ham i søvne, er derfor den eneste logiske forklaring på, at uret kunne fjernes. Dette understøttes af, at det kræver ekstern manipulation af lukkemekanismen, hvilket skabte den taktile fornemmelse, der delvist vækkede ham. At han konstaterede urets fravær umiddelbart efter at være kommet til fuld bevidsthed, tidsfæster og bekræfter tyveriet med sikkerhed. Klageren har videre anført, at han har forsøgt at indhente videodokumentation fra DSB, og at han har modtaget skriftlig dokumentation fra DSB, der bekræfter, at videomaterialet fra den pågældende togtur er gået tabt grundet tekniske it-fejl hos DSB. Det strider mod almindelig retspraksis og god forsikringsskik, hvis min bevisbyrde skærpes til et niveau, der er umuligt at løfte, fordi en tredjepart (DSB) har svigtet deres tekniske lagring. Klageren har anført, at hans konsistente forklaring, den rettidige politianmeldelse og dokumentationen for ejerskab bør være tilstrækkelig sandsynliggørelse.

Selskabet har over for nævnet bl.a. anført, at det fremgår af oplysningerne fra klager, at det sidste tidspunkt, hvor det er sikkert, at han havde uret, var den 23/1 2026 kl. 23.36, hvor en kollega tog et billede af ham. Hvad der er sket herfra, og til han tager et tog den 24/1 kl. 02.27 og videre frem til næste morgen, hvor han konstaterer, at uret er væk, er uvist. Selskabet har

under henvisning til selskabets skadebehandlers notater fra telefonsamtale med klageren den 28/1 2026 anført, at klageren her oplyste, at han mærkede, at nogen var omkring ham i toget, og at han undervejs havde mærket, at uret manglede på hans arm. I klageskemaet til nævnet har klageren anført, at han i sovende tilstand bemærkede nogen pille ved hans håndled og i den forbindelse konstaterede, at uret var væk. Oplysningen om, at han i søvne bemærkede, at nogen pillede ved hans håndled og i den forbindelse konstaterede, at uret var væk, kan ikke genfindes i sagens oprindelige notater og fremstår som en efterrationalisering. Af de første tidsnære oplysninger fremgår det blot, at klager havde registreret mennesker omkring ham på togturen, og at han undervejs på turen mærkede på håndleddet, og at han troede, at han stadig var i [forlystelsessted i København]. Ligeså er det noteret, at hans første tanke var, at han havde glemt uret i [forlystelsessted i København]. Selskabet har sammenfattende anført, at der er en betydelig usikkerhed om, hvornår og hvordan klageren har mistet sit ur. Der går ca. 3 timer fra klager med sikkerhed har haft sit ur, til han tager S-toget. I perioden har han opholdt sig i [forlystelsessted i København] uden nærmere at kunne redegøre for hændelsesforløbet. Det må formodes, at der i [forlystelsessted i København] har været mange mennesker, hvor man både ved bar og på dansegulv står tæt, og uret kan i den forbindelse have hængt fast i noget eller nogen og derved været faldet af. Ligeså kan klager selv have taget uret af. Herefter befinder klageren sig i toget i knap 1 ½ time. Det fremgår ikke nærmere, hvornår i løbet af togturen, at han skulle have mærket, at nogen var omkring ham, eller hvornår han bemærkede, at uret manglede. Der består så meget usikkerhed om, både hvornår og hvordan uret er bortkommet, at selskabet finder, at klageren ikke har løftet sin bevisbyrde for, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Dette også henset til, at forsikringen direkte undtager dækning for genstande, der er glemte, tabte eller forlagte.

Selskabet har i sit svar til nævnet gengivet notater i sagen, som en skadebehandler tog i forbindelse med telefonsamtale med klageren den 28/1 2026:
"Medlem er til fest i [forlystelsessted i København]
/ Der er blevet taget et billede af medlem, hvor han fortsat har sit ur på 23.36
/ Medlem går til hovedbanegården og tager et tog mod [by, hvor klageren bor] klokken 02.27

9. 105967

/ Han falder i søvn kort tid efter han stiger ind i toget
/ Medlem er iført et gråt jakkesæt og en blå vinterjakke
/ Medlem bor selv i [by, hvor klageren bor] og skulle derfor til endestationen
/ Dog vågner han ikke i [by, hvor klageren bor], hvor toget ellers endte omkring 03.06
/ Han tager derfor toget tilbage til, hvor han kom fra mod byen og vågner ved … og står endeligt af på [station i Københavnsområdet] omkring 3.50
/ Han mindes, at han fornemmer nogen omkring ham i løbet af turen, men det er uvist hvornår
/ Han siger, at han i hans søvn mærker på sit håndled og fornemmer, at det mangler, men gjorde ikke yderligere ved det - medlem siger selv, at han her i sin fuldskab stadig følte/drømte, at han var på [forlystelsessted i København]
/ Da han ankommer til [station i Københavnsområdet] står han af og tager en taxa hjem
/ Det går først rigtigt op for medlem, at hans ur mangler om morgen, da han vågner derhjemme - hans første tanker var, at uret var glemt på [forlystelsessted i København]
/ Jeg spørger medlem ind til, hvornår han sidst erindrer, at han har sit ur på og hvor længe går der før han opdager, at det mangler
/ Han siger, at en kollega som sagt har et billede af ham 23.36, hvor han har det på, men efterfølgende kan han ikke sige, hvornår han sidst bemærkede, at han havde uret
/ Det vil sige, at der er et større tidsrum fra 23.36, hvor han sidst har uret til da han vågner derhjemme flere timer senere og kan konstatere at det er væk
/ Han mindes, at nogen har rørt ved ham i toget imens han lå og sov, men selv fra han sidst erindrer, at han har uret på i [forlystelsessted i København] til, at han skulle mindes, at nogen havde rørt ved ham - her går der minimum 3 timer"

Nævnet bemærker, at det er klageren, der skal bevise, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der består en sådan usikkerhed med hensyn til, hvordan og hvornår klageren har mistet sit ur, at han ikke har bevist, at uret er blevet stjålet

ved tyveri eller en anden dækningsberettigende begivenhed. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse. Nævnet henviser til sagerne 98839, 98963 og 102052.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren ifølge sine tidligste forklaringer i sagen, som nævnet tillægger størst bevismæssig vægt, ikke lagde mærke til, hvornår og hvordan han mistede uret eller oplevede en konkret hændelse i løbet af aftenen, hvor han mistænker, at det blev stjålet.

Nævnet har også lagt vægt på, at der efter klageren kl. 23.36 fik taget et foto, hvor han bærer uret, fortsat var på forlystelsesstedet i næsten 3 timer, og herefter kørte i tog i ca. halvanden time, hvor han undervejs fornemmede, at uret manglede, og at klageren i den mellemliggende periode ikke kan redegøre for urets tilstedeværelse.

Uret kan derfor være bortkommet på forskellig vis. Nævnet bemærker, at forsikringen ikke dækker glemte, tabte eller forlagte genstande.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings